საქართველოს კომპარტიის, საქართველოს სსრ უმაღლესი საბჭოს და საქართველოს სსრ მშრომელთა დეპუტატების საბჭოების ორგანო

კომუნისტი

საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის, თბილისის კომიტეტისა და საქართველოს სსრ მშრომელთა დეპუტატების საბჭოების ორგანო

№ 262 (5363) | ოთხშაბათი, 16 ნოემბერი 1938 წ. | ფასი 10 კაპ.

საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტი ხაზს უსვამს, რომ „საკავშირო კომუნისტური პარტიის (ბოლშევიკების) ისტორიის“ გამოსვლამ დასაბამი უნდა მისცეს ჩვენი კადრების — პარტიული, კომკავშირული, საბჭოთა, პროფკავშირული, სამეურნეო, კულტურული მუშაკების, მთელი საბჭოთა ინტელიგენციის კადრების მობრუნებას თავისი თეორიული ჩამორჩენილობის ლიკვიდაციისაკენ.

(საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის დადგენილებიდან)

შევუიარაღოთ ჩვენი კადრები მარქსიზმ-ლენინიზმით

დღეს ჩვენ გაქვეყნებთ საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის დადგენილებას „პარტიული პროპაგანდის დაყენების შესახებ „საკ. კ. პ. (ბ) ისტორიის მოკლე კურსის“ გამოშვებასთან დაკავშირებით“. მთელი ჩვენი პარტია, ყველა ბოლშევიკი, პარტიული და არაპარტიული, აბ დადგენილებას უდიდესი ინტერესით და ყურადღებით შეხვდებიან, ვინაიდან იგი მოასწავებს ახალ ხანას ბოლშევიკური პროპაგანდის ორგანიზაციაში, ახალ აღმავლობას ჩვენი ქვეყნის იდეური ცხოვრებაში.

„საკ. კ. პ. (ბ) ისტორიის მოკლე კურსი“, პარტიის ისტორიის წინანდელი სახელმძღვანელოებისაგან განსხვავებით, — „წარსულ საქმეებზე მსტყუანი“ და გაუგებარი მოთხრობა“ როდია, არამედ ბოლშევიზმის მძლავრი იდეური იარაღია, ეს არის მარქსიზმ-ლენინიზმის დარგში ძირითად ცოდნათა ენციკლოპედია, ეს არის მარქსისტულ-ლენინური თეორიის უდიდესი ძალის ჩვენება, ეს არის ჩვენი კადრების ბოლშევიზმით შეიარაღების ძლევამოსილი საშუალება.

პარტიის ცენტრალური კომიტეტი, მუშაობდა რა ამ მეცნიერულ ნაშრომზე, გამოიდიდა ამოცანიდან — მიეცა პარტიისათვის ერთიანი სახელმძღვანელო, პარტიის ისტორიისა და მარქსიზმ-ლენინიზმის ოფიციალური, საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის მიერ შემოწმებული განმარტება. საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტი ამოცანად ისახავდა მოეხდინა ლიკვიდაცია მარქსიზმისა და ლენინიზმის პროპაგანდას შორის არსებული ხელოვნური გარღვევისა, რომელსაც ჰქმნიდნენ სქოლასტები და ვულგარიზატორები. საკ. კ. პ. (ბ) ისტორიაში, რომელიც მოწონებულია საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის მიერ, მთელი ძალით არის საზღვისმული, რომ **„ლენინიზმი წარმოადგენს მარქსიზმის შემდგომ განვითარებას, მარქსიზმს პროლეტარიატის კლასობრივი ბრძოლის ახალ პირობებში, იმპერიალიზმისა და პროლეტარული რევოლუციების ეპოქის მარქსიზმს, დედამიწის ერთ მეექვსედ ნაწილზე სოციალიზმის გამარჯვების ეპოქის მარქსიზმს“** (საკ. კ. პ. (ბ) ისტორია).

ამიტ დროის პროპაგანდისტული მუშაობის პრაქტიკაში, უმთავრეს სწავლებლებში სწავლების პრაქტიკაში არსებობდა ერთიანი მარქსისტულ-ლენინური მოძღვრების შესწავლის ნაცვლად ცალკეული ციტატების ზეპირად ზეპირად ზეპირად

„საკ. კ. პ. (ბ) ისტორიის მოკლე კურსის“ გამოშვებასთან დაკავშირებით პარტიული პროპაგანდის დაყენების შესახებ

საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის დადგენილება

(გ ა გ რ ძ ე ლ ე ბ ა)

შეუძლიათ წარმატებით შეისწავლონ მარქსიზმ-ლენინიზმი. ამით ზიანი მიადგა კომუნისტების მიერ მარქსიზმ-ლენინიზმის საფუძვლების ღრმად, დამოუკიდებლად შეთვისების საქმეს, პარტიული კადრების იდეურ ზრდას.

საჭიროა აღვუდგინოთ კომუნისტებს მარქსისტულ-ლენინური თეორიის დაუფლებისათვის თავისი ძალისა და უბარის რწმენა.

საჭიროა ვაგაჭარწყლოთ საზიანო ცრურწმენა, თითქოს მარქსიზმ-ლენინიზმის სწავლა შეიძლება მხოლოდ წრეში, მაშინ, როდესაც სინამდვილეში მარქსიზმ-ლენინიზმის შესწავლის მთავარი და ძირითად საშუალებას დამოუკიდებელი კითხვა წარმოადგენს.

2) პრესის საშუალებით წარმოებული პროპაგანდის საზიანოდ წრეობრივი მუშაობისა და საერთოდ სიტყვიერი პროპაგანდის განუზომლად გაბერვის ერთერთ ძირითად მიზეზს წარმოადგენს საზიანო გათიშვა ბეჭდვითი და სიტყვიერი პროპაგანდის ორგანიზაციაში, რამაც თავისი გამოხატულება ჰპოვა პროპაგანდის განყოფილებებისა და ბეჭდვითი სიტყვის განყოფილებების ცალცალკე არსებობაში როგორც საოლქო და სამხარეო კომიტეტებსა და ნაცკომპარტიების ცენტრალურ კომიტეტებში, ისე საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის აპარატში.

მარქსიზმ-ლენინიზმის პროპაგანდაში მთავარ, გადამწყვეტ იარაღს უნდა წარმოადგენდეს ბეჭდვითი სიტყვა — ჟურნალები, გაზეთები, ბროშურები, ხოლო სიტყვიერ პროპაგანდას უნდა ეჭიროს დამხმარე, ხელშემწყობი ადგილი. ბეჭდვითი სიტყვა შესაძლებლობას იძლევა ესა თუ ის ჭეშმარიტება ერთბაშად გახადოს ყველას საკუთრებად, ამიტომ იგი სიტყვიერ პროპაგანდაზე უფრო ძლიერია. ხოლო პროპაგანდის მეშვეობის განაწილებამ ორ განყოფილებას შორის გამოიწვია ბეჭდვითი სიტყვის როლის შემცირება მარქსიზმ-ლენინიზმის პროპაგანდაში და ამით ბოლშევიკური პროპაგანდის გაჭანგების შეიწროება, კუსტარულობა და არაორგანიზებულობა.

პარტიული პროპაგანდისა და აგიტაციის განყოფილებებმა, შეზღუდეს რა თავიანთი საქმიანობა სიტყვიერი პროპაგანდით, გამოეღვნენ რა წრეების რაოდენობას, პროპაგანდის საქმისათვის არ გამოიყენეს პარტიული პრესა და ამის შედეგად შესაძლებლობა მოუპეს თავის თავს — არსებითად გაეწიათ ხელმძღვანელობა პროპაგანდისათვის.

თავის მხრით ბეჭდვითი სიტყვის განყოფილებები, მოკლებულნი პროპაგანდისტთა საჭირო კვალიფიციურ კადრებს, რომელნიც თითქმის მთლიანად ჩაეფლინ სიტყვიერ პროპაგანდაში, უუნარონი, აღმოჩნდნენ გაეწიათ მარქსიზმ-ლენინიზმის პროპაგანდა ბეჭდვითი სიტყვის საშუალებით.

3) უმნიშვნელოვანეს ნაკლს პარტიული პროპაგანდის საქმეში წარმოადგენს ის, რომ პარტიული ორგანიზაციები უყურადღებოდ ეპყრობიან ჩვენი კადრების, ჩვენი საბჭოთა ინტელიგენციის, — პარტიული, კომკავშირული, საბჭოთა, სამეურნეო, კოოპერატიული, სავაჭრო, პროფკავშირული, სასოფლო-სამეურნეო, საგანმანათლებლო და სამხედრო კადრების, ე. ი. პარტიული, სახელმწიფო და საკოლმეურნეო აპარატის კადრების პოლიტიკური მომზადებისა და მარქსისტულ-ლენინური გამობრძმედის საქმეს, რომელთა დახმარებითაც მუშათა კლასი და გლეხობა საბჭოთა ქვეყანას. ჩვენი პარტიული პროპაგანდის პრაქტიკამ, რომელიც წარმართა უმთავრესად იმაზე, რომ მოიცვას დაზგის მუშები, მხედველობიდან გაუშვა მეთაურთა კადრები — ჩვენი საბჭოთა, პარტიული და არაპარტიული ინტელიგენცია, რომელიც გულისხმიერ მუშაობისა და გლეხებისაგან შედგება.

„საკ. კ. პ. (ბ) ისტორიის მოკლე კურსი“ ერთერთ თავის ამოცანად ისახავს ბოლო მოუღოს ამ ველურ, ანტილენინურ, უგულებელმყოფელ დამოკიდებულებას ჩვენი, საბჭოთა ინტელიგენციისადმი და მისი პოლიტიკური, ლენინური აღზრდის საქიროებებისადმი.

„საკ. კ. პ. (ბ) ისტორიის მოკლე კურსი“ მიმართულია, უპირველეს ყოვლისა, პარტიულ, კომკავშირულ, საბეურნეო და სხვა მუშაკთა ხელმძღვანელი კადრებისადმი, მთელი ჩვენი პარტიული და არაპარტიული ინტელიგენციისადმი როგორც ქალაქად, ისე სოფლად.

ჩვენი პარტიული, საბჭოთა, სამეურნეო და სხვა ხელმძღვანელი ლენინური კადრები, პრაქტიკული მუშაობით გათრთულნი, ძლიერ ჩამორჩნენ თეორიის დარგში. ჰქმნიდა რა პარტიის ისტორიის კურსს, საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტი ამოცანად ისახავდა დაეწყო ჩვენი კადრების ამ თეორიული და პოლიტიკური ჩამორჩენილობის ლიკვიდაცია.

საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტი გამოდიოდა იქიდან, რომ „...ჩვენ რომ შევძლებდეთ, ჩვენ რომ მოვახერხებდეთ ჩვენი პარტიული კადრები, თავიდან ბოლომდე, იდეოლოგიურად მოვამზადოთ და იმგვარად გამოვაწრთოთ ისინი პოლიტიკურად, რომ მათ შეეძლოთ თავისუფლად გარკვევა საშინაო და საერთაშორისო ვითარებაში, ჩვენ რომ შევძლებდეთ გავხადოთ ისინი, საკუთარ თავებით მომწიფებულ ლენინელებად. მარქსისტებად, რომელთაც ეჭნებათ უნარი გადასჭრან სერიოზული შეცდომების დაუშვებლად ქნის ხელმძღვანელობის საკითხები. ჩვენ ამით გადავჭრიდით ყველა ჩვენი ამოცანის ცხრა მეათედს“ (სტალინი).

საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტი გამოდიოდა იქიდან, რომ ბოლშევიკური ხელმძღვანელობის ხელოვნება მოითხოვს თეორიის ცოდნას, ე. ი. საზოგადოების განვითარების კანონების, მუშათა მოძრაობის განვითარების, პროლეტარული რევოლუციის განვითარების, სოციალისტური მშენებლობის განვითარების კანონების ცოდნას და იმის უნარს, რომ გამოვიყენოთ ეს კანონები პრაქტიკულ მუშაობაში სოციალისტური მშენებლობისათვის; ხელმძღვანელობის გასაწვრთნელად.

ყველა ჩვენი კადრები საბჭოთა ინტელიგენციის უზარმაზარ არმიას შეადგენენ. საბჭოთა ინტელიგენცია მთელი თავისი ფესვებით დაკავშირებულია მუშათა კლასთან და გლეხობასთან. ეს სრულიად ახალი ინტელიგენციაა, რომლის მსგავსიც მსოფლიოს არცერთ ქვეყანაში არ არის.

არცერთ სახელმწიფოს არ შეეძლო და არ შეუძლია იოლად გავიდეს, თუ მას თავისი ინტელიგენცია არა ჰყავს, მით უფრო ვერ გავა იოლად მუშათა და გლეხთა სოციალისტური სახელმწიფო თავისი ინტელიგენციის გარეშე. ჩვენს ინტელიგენციას, საბჭოთა ხელისუფლების წლებში გაზრდილს, შეადგენენ სახელმწიფო აპარატის კადრები, რომელთა დახმარებითაც ეწევა მუშათა კლასი თავის საშინაო და საგარეო პოლიტიკას. ესენი არიან გუშინდელი მუშები და გლეხები და მუშათა და გლეხთა შვილები, რომელნიც ხელმძღვანელ პოსტებზე დაწინაურდნენ. ინტელიგენციას განსაკუთრებული მნიშვნელობა აქვს ისეთ ქვეყანაში, როგორიც არის ჩვენი ქვეყანა, სადაც სახელმწიფო წარმართავს მეურნეობისა და კულტურის ყველა დარგს, მათ შორის სოფლის მეურნეობასაც, და სადაც თვითონ ეულ სახელმწიფო მუშაკს იმისათვის, რომ მან თავისი მუშაობა შეგნებულად და წარმატებით შეასრულოს, უნდა ესმოდეს სახელმწიფოს პოლიტიკა, მისი ამოცანები ქვეყნის გარეთ და შიგნით.

მაშასადამე, საბჭოთა ინტელიგენციის მარქსისტულ-ლენინური აღზრდის ამოცანა ბოლშევიკების პარტიის ერთერთი ყველაზე უპირველესი და უმნიშვნელოვანესი ამოცანაა.

საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტი აღნიშნავს, რომ მიუხედავად ინტელიგენციის ესოდენ დიდმნიშვნელოვანი როლისა საბჭოთა სახელმწიფოში, დღემდე ჯერ კიდევ არის დაძლეული უგულვებელმყოფელი დამოკიდებულება ჩვენი ინტელიგენციისადმი, რაც წარმოადგენს ინტელიგენციის შესახებ იმ შეხედულებათა და ინტელიგენციასთან იმ ურთიერთობათა ფრიად მავნე გადმოტანას ჩვენს საბჭოთა ინტელიგენციაზე, რომლებიც გავრცელებული იყო რევოლუციამდელ პერიოდში, როცა ინტელიგენცია მემამულეთა და კაპიტალისტთა სამსახურში იმყოფებოდა.

ეს უგულვებელმყოფელი დამოკიდებულება ინტელიგენციისადმი თავის გამოხატულებას პოულობს იმაში, რომ მივიწყებულია იდეურ-აღმზრდელობითი მუშაობა კადრებთან, მიტოვებულია პოლიტიკური მუშაობა ინტელიგენციაში, მოსამსახურეებსა, მასწავლებლებსა და ექიმებს შორის, სტუდენტობაში, კოლმეურნე ინტელიგენციაში და სხვ., იმაში, რომ უგულვებელმყოფელ-ქედმაღლურ დამოკიდებულებას იჩენენ პარტიული და არაპარტიული ინტელიგენტისადმი, როგორც მეორე ხარისხის ადამიანისადმი, თუნდაც ეს გუშინდელი სტახანოველი იყოს, რომელიც თავის დამსახურებათა გამო დაწინაურებულია საბჭოთა სახელმწიფოს ხელმძღვანელ პოსტზე.

საბჭოთა ინტელიგენციისადმი ასეთი ანტიბოლშევიკური დამოკიდებულება ველურ, ხულიგნურ და საბჭოთა სახელმწიფოსათვის საშიშ მოვლენას წარმოადგენს. საჭიროა შევიგნოთ — სწორედ იმ გარემოებამ, რომ ინტელიგენციაში, ჩვენს კადრებს შორის მივიწყებულია პოლიტიკური მუშაობა, ის გამოიწვია, რომ ჩვენი კადრების ნაწილი, რომელიც პარტიის პოლიტიკური გავლენის გარეშე აღმოჩნდა და რომელიც მოკლებული იყო იდეურ გამორჩობას, პოლიტიკურად გადასცდა, გზა-კვალი აებნა და უცხოეთის დაზვერვათა და მათი ტროცკისტულ-ბუხარინული და ბურჟუაზიულ-ნაციონალისტური აგენტურის კერძი გახდა.

საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტი სთვლის, რომ ინტელიგენციისადმი ამ „მახვევურ“, ანტილენინურ დამოკიდებულებას ბოლო უნდა მოეღოს.

საჭიროა აღვზარდოთ საბჭოთა ინტელიგენცია მარქსიზმ-ლენინიზმის სულისკვეთებით.

ასეთი ინტელიგენციის გარეშე საბჭოთა სახელმწიფო წარმატებით ვერ უხელმძღვანელებს ქვეყანას.

„საკ. კ. პ. (ბ) ისტორიის მოკლე კურსი“ საბჭოთა ინტელიგენციის ასეთი აღზრდის საშუალებას წარმოადგენს.

III

საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტი ადგენს:

1. არასწორად ჩაითვალოს პრაქტიკა პარტგანათლების ქსელის წრეებში ჩაბმული კომუნისტების რაოდენობისათვის გამოდევნებისა პროპაგანდის ხარისხის საზიანოდ, პრაქტიკა, რომელიც იწვევს ძალუბის დაქსაქსვას და საპროპაგანდო მუშაობის დონის დაწევას.

2. დაევალოს პარტიულ ორგანიზაციებს მოსპონ ორგანიზაციული კუსტარულობა პარტიული პროპაგანდის საქმეში, დაამყარონ საჭირო ცენტრალიზაცია მის ხელმძღვანელობაში და იმგვარად გარდაქმნან პარტიული პროპაგანდის ორგანიზაცია, რომ უზრუნველჰყონ მისი ხარისხის, მისი იდეური დონის ამაღლება.

3. მარქსიზმ - ლენინიზმის პროპაგანდას საფუძვლად დაედოს „საკავშირო კომუნისტური პარტიის (ბოლშევიკების) ისტორიის მოკლე კურსი“.

დიფერენცირებულ იქნას საკ. კ. პ. (ბ) ისტორიის შესწავლა შემდეგნაირად:

კადრების ძირეული რგოლისათვის, რომელთა შორისაც მოიპოვება არასაკმაოდ მომზადებული ამხანაგების მნიშვნელოვანი ნაწილი, მიზანშეწონილია კურსის შესწავლა შემოკლებული მოცულობით პარტიის ისტორიის სამი ძირითადი ეტაპის მიხედვით: 1) ბრძოლა ბოლშევიკური პარტიის შექმნისათვის (I-IV თავები), 2) ბოლშევიკების პარტია პროლეტარიატის დიქტატურისათვის ბრძოლაში (V-VII თავები). 3) ბოლშევიკების პარტია ხელისუფლების სათავეში (VIII-XII თავები).

საშუალო რგოლისათვის, რომელიც შედარებით უფრო მომზადებული ამხანაგებისაგან შესდგება და რომელიც ჩვენი კადრების ყველაზე უფრო მრავალრიცხოვან რგოლს წარმოადგენს, საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტი რეკომენდაციას იძლევა შესწავლილ იქნას „საკ. კ. პ. (ბ) ისტორიის კურსი“ მთლიანად, 12 თავის მიხედვით, რასაც ის შეიცავს.

უმაღლესი რგოლისათვის, ე. ი. ყველაზე უფრო მომზადებული ამხანაგებისათვის, მიზანშეწონილია შესწავლილ იქნას „საკ. კ. პ. (ბ) ისტორიის მოკლე კურსი“ თვითეული თავის ქვეგანყოფილებათა მიხედვით, მარქს-ენგელს-ლენინ-სტალინის სათანადო ნაწარმოებთა პირველწყაროებით შესწავლასთან ერთად.

4. ვინაიდან მარქსიზმ-ლენინიზმის შესწავლის მთავარ მეთოდად უნდა გახდეს დამოუკიდებელი შესწავლის მეთოდი, წინადადება მიეცეთ საოლქო კომიტეტებს, სამხარეო კომიტეტებსა და ნაცკომპარტიების ცენტრალურ კომიტეტებს შეამცირონ პარტიული განათლების წრეების რაოდენობა.

თვითეულ დიდ საწარმოში, დაწესებულებაში, უმაღლეს სასწავლებელში ამჟამად არსებული მრავალი ათეული, ზოგჯერ კი ასეული წრეების ნაცვლად, საქმისადმი სწორი მიდგომის დროს მიზანშეწონილი აღმოჩნდება ვიქონიოთ დიდ საწარმოში, დიდ დაწესებულებაში დაახლოებით 2-3 წრე ძირეული კადრებისათვის, 2-3 წრე საშუალო დონისათვის და 1 მაღალი ტიპის წრე ყველაზე უფრო განვითარებული და მომზადებული ადამიანებისათვის, ხოლო უმაღლეს სასწავლებლებში რამდენიმე წრე საშუალო და მაღალი ტიპისა.

სოფლის რაიონებში, თუ მოიპოვებიან ისეთი პირნი, რომელთაც სურთ შეისწავლონ წრეებში „საკ. კ. პ. (ბ) ისტორიის მოკლე კურსი“, და თუ მოიპოვებიან ქვალიფიციური პროპაგანდისტები, შეიძლება ვიქონიოთ რამდენიმე წრე სოფლის ინტელიგენციისათვის: პარტიული და საბჭოთა აქტივისათვის, მასწავლებლებისათვის, ვაშრობა - კოოპერაციის მუშაკებისათვის, კოლმეურნეთა აქტივისათვის და სხვ.

წრეების რაოდენობის შემცირებისას მხედველობაში უნდა მივიღოთ ნამდვილად ქვალიფიციური პროპაგანდისტებით მათი უზრუნველყოფის ამოცანა.

5. ლიკვიდირებულ იქნას ადმინისტრატიულ-ბიუროკრატიული პრაქტიკა პარტიული განათლების წრეებში კომუნისტების იძულებითი ჩარიცხვისა.

განემარტოს თვითეულ კომუნისტს, რომ წრეებში მონაწილეობა მხოლოდდამხოლოდ ნებაყოფლობითი საქმეს წარმოადგენს.

6. წრეების მუშაობა აგებულ უნდა იქნას ცოცხალი საუბრისა და ამხანაგური დისკუსიის საფუძველზე. წრეებიდან გადაჭრით განდევნილ უნდა იქნას მავნე სკოლარულ-ადმინისტრატიული მეთოდები, კაზიონურობა და სქემატიზმი, რაც აფერხებს პარტიული და არაპარტიული ბოლშევიკების იდეურ ზრდას. პროპაგანდისტები ამხანაგურ ახსნა-განმარტებას უნდა იძლეოდნენ წრის წევრთათვის საინტერესო საკითხებზე.

საჭიროა ბოლო მოეღოს წრეების მუშაობის ფორმალურ-ბიუროკრატიულ რეგლამენტაციას (პარტიული სწავლების ერთიანი დღე, ორსათიანი მეცადინეობა მუშაობის დამთავრებისთანავე, ყარის თქმა წრის მონაწილეთათვის საინტერესო, პრაქტიკულ საკითხთა წამოყენებაზე და სხვ.). თვითეული წრის მეცადინეობის განრიგს უნდა აწესებდნენ მისი მონაწილენი პროპაგანდისტთან ერთად ადგილობრივ პირობათა მიხედვით. თვითეული მეცადინეობა უნდა გრძელდებოდეს მანამდე, სანამ წრის მონაწილეები საჭიროდ დაინახავენ დასმული საკითხთა საფუძვლიანად შესწავლას.

წრეების მუშაობა ისე უნდა იყოს ორგანიზებული, რომ მეცადინეობა არ გაჭიანურდეს მეტად ხანგრძლივი პერიოდის განმავლობაში. საჭიროა თავიდან აცილებულ იქნას ახლანდელი წრეების ერთერთი ძირითადი ნაკლი, როდესაც განუსაზღვრელი დრო ეთმობა პირველ თემებს, ხოლო ოქტომბრისშემდგომი პერიოდი, რომელსაც უდიდესი მნიშვნელობა აქვს პარტიის ისტორიაში, შეუსწავლელი რჩება.

პარტიის ისტორიის შემსწავლელი წრეები ისე უნდა ყალიბდებოდეს, რომ უზრუნველყოფილ იქნას მათი მონაწილეების საერთო-საგანმანათლებლო და პოლიტიკური მომზადების ცოტად თუ ბევრად ერთგვარი დონე. მომზადების დონის მიხედვით მიზანშეწონილია გვქონდეს სამი ტიპის წრეები „საკ. კ. პ. (ბ) ისტორიის მოკლე კურსის“ შესწავლის დიფერენცირებული ხასიათის შესაბამისად:

ა) წრეები ჩვენი კადრების ძირეული რგოლისათვის, რომლებიც „საკ. კ. პ. (ბ) ისტორიის მოკლე კურსს“ სწავლობენ შემოკლებული მოცულობით და თეორიის საკითხების უფრო მისაწვდომი გადაცემით;

ბ) წრეები საშუალო რგოლისათვის, რომლებიც „საკ. კ. პ. (ბ) ისტორიის მოკლე კურსს“ სწავლობენ სრულად ცალკეული თავების მიხედვით;

გ) წრეები უფრო მომზადებული ამხანაგებისათვის, რომლებიც „საკ. კ. პ. (ბ) ისტორიის მოკლე კურსს“ სწავლობენ თვითეული თავის ქვეგანყოფილებათა მიხედვით, ამავე დროს პირველწყაროების ჯითხვით

7. შემოღებულ იქნას პრაქტიკაში **ლექციები**, რომლებიც მარქსიზმ-ლენინიზმის პროპაგანდის ძირითად ლეთოდს წარმოადგენენ. კარგად მომზადებული, შინაარსიანი ლექცია ხელოვნურ ხახმარებას უნდა წარმოადგენდეს იმ ამხანაგებისათვის, რომლებიც დამოუკიდებლად სწავლობენ „საკ. კ. პ. (ბ) ისტორიის მოკლე კურსს“ და მარქსიზმ-ლენინიზმის კლასიკოსთა ნაწარმოებებს. საჭიროა მოეწყოს ხოლმე ავრეთვე ლექციები საერთაშორისო მდგომარეობის საკითხებსა და ქალაქეულ თეორიულ და პოლიტიკურ საკითხებზე. მიზანშეწონილად ჩაითვალოს, რომ ლექციის შეძლეგ ლექტორი უპასუხებდეს მიცემულ შეკითხვებზე. შემოღებულ იქნას პრაქტიკაში ღია ლექციების ორგანიზაცია დასწრებისათვის მცირე საფასურით.

8. ლიკვიდირებულ იქნას კუსტარულობა და უკონტროლობა პროპაგანდისტებთან მუშაობაში, რაც გამოიხატა პარტკაბინეტებისა და პროპაგანდისტთა სემინარების ხელმძღვანელობით დანერგვის გამოღვევნებით. დაევალოს პარტორგანიზაციებს ორი თვის ვადაში შეისწავლონ და გადასინჯონ პარტკაბინეტების ქსელი, შეამცირონ მათი რაოდენობა და დასტოვონ პარტკაბინეტები პროპაგანდისტთათვის დახმარების აღმოსაჩენად და კონსულტაციის გასაწევად იმათთვის, ვინც პოლიტიკურ თვითგანათლებას, როგორც წესი, პარტიის საჭალაქო და რაიონულ კომიტეტებთან ეწევა, სწარმოებსა და დაწესებულებებში არსებული პარტიული კაბინეტები, რომლებიც უზრუნველყოფილი არ არიან ქვალიფიციური კონსულტანტებით, უნდა შემცირებულ იქნან ან გამოყენებულ იქნან სამკითხველოებისა და ბიბლიოთეკების სახით იმათთვის, ვინც თვითგანათლებას ეწევა. დაევალოს პარტორგანიზაციებს შეამცირონ პროპაგანდისტთა სემინარების რაოდენობა და მოაქცინონ პროპაგანდისტთა სემინარების მუშაობა საკ. კ. პ. (ბ) დიდ საქალაქო რაიკომებში, საქალაქო კომიტეტებში, საოლქო კომიტეტებსა და სამხარეო კომიტეტებში.

პარტიულმა ორგანიზაციებმა პროპაგანდისტთა სემინარების შექმნის დროს უნდა უზრუნველჰყონ ისინი მარქსისტულად განათლებული და პოლიტიკურად შემოწმებული ხელმძღვანელებით. საკ. კ. პ. (ბ) საქალაქო, საოლქო და სამხარეო კომიტეტებმა მუდმივი კონტროლი უნდა განახორციელონ პროპაგანდისტთა სემინარების მუშაობის შინაარსზე.

პროპაგანდისტთა სემინარების მუშაობა საკ. კ. პ. (ბ) ისტორიაში აგებულ უნდა იქნას საკ. კ. პ. (ბ) ისტორიის შესწავლის სამი ძირითადი ფორმის შესაბამისად, ამასთან, ისეთი ანგარიშით, რომ პროპაგანდისტთა სემინარები „საკ. კ. პ. (ბ) ისტორიის მოკლე კურსის“ შესწავლის დროს წრეებზე გაცილებით უფრო ადრე მიმდინარეობდეს.

სემინარი არ შეიძლება პროპაგანდისტთა „გაბერვის“ ადგილს წარმოადგენდეს. მეცადინეობა პროპაგანდისტთა სემინარებში დაყენებულ უნდა იქნას იმგვარად, რომ უზრუნველყოფილ იქნას სემინარის თვითეული მონაწილის შემოქმედებითი მუშაობა, სწარმოებდეს თეორიულ საკითხთა ცოცხალი განხილვა, რათა უზრუნველყოფილ იქნას ამხანაგური დისკუსია თეორიულ და მეთოდურ საკითხებზე.

9. დაევალოს საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის აგიტაციისა და პროპაგანდის განყოფილებას გაავრთიანოს ჩვენი პარტიის ყველაზე უფრო ქვალიფიციური პროპაგანდისტები, ლექტორები, მომხსენებლები, კონსულტანტები, რომლებიც უნდა თანამშრომლობდნენ თეორიულ ჟურნალებსა და ცენტრალურ გაზეთებში, გამოდიოდნენ ლექციებითა და მოხსენებებით და საქმიან დახმარებას უწევდნენ ადგილობრივ პარტიულ ორგანიზაციებს. მარქსიზმ-ლენინიზმის პროპაგანდაში.

საჭიროდ ჩაითვალოს, რათა შეგროვებულ იქნას და პრესის ფურცლებზე სისტემატურად ქვეყნდებოდეს საუკეთესო პროპაგანდისტთა გამოცდილება, მათი მეცადინეობა, კონსულტაციები, ლექციები.

რეკომენდებულ იქნას საქალაქო, საოლქო და სამხარეო კომიტეტებისა და ნაცკომპარტიების ცენტრალური კომიტეტებისათვის—შემოიღონ პრაქტიკაში პროპაგანდისტებისა და ბეჭდვითი სიტყვის მუშაკების რეგულარული მოწვევა პროპაგანდის ძირითად საკითხების განსახილველად.

10. ლიკვიდირებულ იქნას ბეჭდვითი სიტყვის, როგორც მარქსიზმ-ლენინიზმის უმნიშვნელოვანესი იარაღის, როლის ამაოდ უგულვებელყოფა და პროპაგანდის საკავშირო ტრიბუნის, მნიშვნელობის შეუფასებლობა.

ამაღლებულ იქნას ბეჭდვითი სიტყვის როლი მარქსიზმ-ლენინიზმის პროპაგანდის საქმეში. ამ მიზნით დაევალოს „პრავდის“, „კრასნაია ზვეზდას“, „კომსომოლსკაია პრავდის“ და აგრეთვე რესპუბლიკური, სამხარეო და საოლქო პარტიული და კომკავშირული გაზეთების რედაქციებს სისტემატურად მოათავსონ გაზეთების ფურცლებზე სტატიები მარქსიზმ-ლენინიზმის თეორიულ საკითხებზე, კრიტიკული, საუკეთესო პროპაგანდისტების ლექციები, „პასუხები“ მკითხველთა „შეკითხვებზე“. მოეწყოს „პრავდის“, „კრასნაია ზვეზდას“, „კომსომოლსკაია პრავდისა“ და აგრეთვე რესპუბლიკური, სამხარეო და საოლქო პარტიული და კომკავშირული გაზეთების რედაქციების შემადგენლობაში პროპაგანდის განყოფილებანი. ჩაყენებულ იქნან მათს სათავეში თეორიულად მომზადებული ამხანაგები და ჩაბმულ იქნან რედაქციების პროპაგანდის განყოფილებები სამუშაოდ საუკეთესო პროპაგანდისტები.

საჭიროდ ჩაითვალოს ჟურნალ „ბოლშევიკის“ გადახალისება იმგვარად, რომ იგი წარმოადგენდეს პარტიის თეორიულ ორგანოს და სრულყოფილ საკავშირო კონსულტაციას მარქსიზმ-ლენინიზმის საკითხებზე, ათავსებდეს თავის ფურცლებზე პასუხებს და ახსნა-განმარტებებს იმ თეორიულ და პოლიტიკურ საკითხებზე, რომლებიც აინტერესებს პარტიის წევრებს და უპარტიოებს.

დაევალოს საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის პარტიული პროპაგანდისა და აგიტაციის განყოფილებას და სახელოლტგამომცემლობას უზრუნველჰყონ პოპულარული ბროშურების გამოცემა პროპაგანდისტებისა და განსაკუთრებით ძირეული აქტივის დასახმარებლად, რომელიც პარტიის ისტორიას სწავლობს, აგრეთვე შეიმუშაონ პარტიის ისტორიის სახელმძღვანელოების გამოშვების გეგმა.

11. დავმობილ იქნას, როგორც სიველურე და ხულიგნობა, უგულვებელმყოფელი დამოკიდებულება საბჭოთა ინტელიგენციისადმი და მარქსიზმ-ლენინიზმის პრინციპებზე მისი იდეურ-პოლიტიკური აღზრდის ამოცანებისადმი. დაევალოს პარტიულ ორგანიზაციებს აღადგინონ საბჭოთა ინტელიგენციისადმი სწორი ბოლშევიკური დამოკიდებულება და გაიჩაღონ იდეურ-პოლიტიკური მუშაობა ინტელიგენციაში. მოსამსახურეთა შორის, სტუდენტობასა და საკოლმეურნეო ინტელიგენციაში. პროპაგანდის დარგში პარტორგანიზაციების უპირველეს და მთავარ ამოცანად ჩაითვალოს პარტიული და არაპარტიული ინტელიგენციის კადრების თეორიული და პოლიტიკური ჩამორჩენილობის ლიკვიდაცია, ამასთან უზრუნველყოფილ იქნას საბჭოთა ინტელიგენციისათვის ყოველგვარი დახმარება ბოლშევიზმის დაუფლებაში, საკ. კ. პ. (ბ) ისტორიისა და მარქსიზმ-ლენინიზმის კლასიკოსების ნაწარმოებთა შესწავლაში.

12. აღინიშნოს თეორიული ფრონტის მუშაკთა სერიოზული ჩამორჩენა, რაც გამოიხატება მათი თეორიული სისუსტით, იმით, რომ მათ ეშინიათ გაბედულად დასვან აქტუალური თეორიული საკითხები, ჩაბულბულებისა და ასკოლრკიტობის, გაურკვევლებით, მარქსიზმ-ლენინიზმის ცალკეულ დებულებათა ვულგარიზაციითა და შერყვნით, თეორიული აზრის ჩამორჩენით, პარტიის მიერ სოციალისტური მშენებლობის ყველა უმაღლეს დაგროვილი უდიდესი პრაქტიკული გამოცდილების თეორიული განზოგადების ნაკლებობით. მოწოდებულ იქნას თეორიული ფრონტის ყველა მუშაკი გადაჭრით და სწრაფად გამოასწოროს თეორიული ფრონტის შეუწყნარებელი ჩამორჩენა, ბოლო მოეღოს იმ თეორიული საკითხების გაბედულად დასმის შიშს, რომელნიც წინ სწევენ მარქსისტულ-ლენინური თეორიის, ბოლო მოეღოს ასკოლრკიტობას, ჩაბულბულებას, სქოლასტიკას მარქსისტულ-ლენინური თეორიის ცალკეულ დებულებათა ვულგარიზაციასა და შერყვნას.

13. ლიკვიდირებულ იქნას იდეოლოგიური მეურნეობის უსატრონოდ მიტოვება, რამაც გამოხატულება ჰპოვა, კერძოდ, მარქს-ენგელს-ლენინის ინსტიტუტის არადამაკმაყოფილებელ მუშაობაში, რომელმაც დაუშვა მთელი რიგი დამახინჯებანი და არასიზუსტენი მარქსისა და ენგელსის თხზულებათა რუსულ ენაზე გადათარგმნისას, აგრეთვე მავნებლური ხასიათის უარყოფა ცხენში პოლიტიკური შეცდომები ლენინის თხზულებათა ზოგიერთი ტომის დამატებებსა, შენიშვნებსა და კომენტარიებში.

14. დაევალოს მარქს-ენგელს-ლენინის ინსტიტუტს უმოკლეს ვადაში გამოასწოროს მარქს-ენგელსის თხზულებათა რუსულ ენაზე გადათარგმნისა და დაშვებული დამაზინჯებანი, აგრეთვე უაღრესად უხეში პოლიტიკური შეცდომები, რომლებიც მოიპოვება ვ. ი. ლენინის თხზულებათა, მაგალითად, XIII ტომის დამატებებსა და შენიშვნებში.

დაევალოს მარქს-ენგელს-ლენინის ინსტიტუტს დაიჩქაროს მარქს-ენგელსისა და ვ. ი. ლენინის თხზულებათა ხელახლად გამოცემა.

15. აღინიშნოს ჩვენი თეორიული ჟურნალების მოწყვეტა ჩვენი პარტიის ცხოვრებისა და ბრძოლის საარსებო საკითხებისაგან, მათი კარჩაკეტილობა და აკადემიზმის ტენდენციები.

დაევალოს თეორიული ჟურნალების რედაქციებს გარდაჭრან თავიანთი მუშაობა, უზრუნველჰყონ თავის ფურცლებზე აქტუალური თეორიული საკითხების დამუშავება, სოციალისტური მშენებლობის გამოცდილების განზოგადება, ჩვენი კადრების თეორიულ მოთხოვნილებათა მოწესახურება, ახალი თეორიული პრობლემების დამუშავება და შემოქმედებითი დისკუსია თეორიის საკითხებზე.

16. ხელშძღვანელი პარტიული კადრების პოლიტიკური გადამზადების იმ სისტემის დამატებად, რომელიც საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალურ კომიტეტის თებერვალ-მარტის პლენუმმა დააწესა, გატარდეს შემდეგი ღონისძიებანი პარტიის კვალიფიციური პროპაგანდისტული კადრების ადამიანებისა და მომზადების საქმეში:

ა) მოეწყოს პროპაგანდისტთა და გაზეთის მუშაკთა გადასაბმელი წლიური კურსები შემდეგი ციხეებში: 1) მოსკოვი, 2) ლენინგრადი, 3) კიევი, 4) მინსკი. 5) როსტოვი, 6) თბილისი, 7) ბაქო, 8) ტაშკენტი, 9) ალმა-ატა, 10) ნოვოსიბირსკი. ამ ცენტრებში მოწყობილი პროპაგანდისტთა ერთწლიანი გადამზადებული კურსები უნდა ემსახურებოდნენ არა მარტო ზოგიერთ ოლქს, მხარეს, არამედ ავრიცავდეს მოსაზღვრე ოლქებს, მხარეებს, რესპუბლიკებს. პროპაგანდისტთა წლიური კურსების პროგრამა შედგენილ უნდა იქნას „ლენინური კურსების“ პროგრამის შესაბამისად, ხოლო მეცადინეობა აგებულ უნდა იქნას იმგვარად, რომ გადავითაროს პროპაგანდისტული მუშაობის ჩვევები, მარქსიზმ-ლენინიზმის ბეჭდვითი და სიტყვიერი პროპაგანდის ორგანიზაცია; სახპროპაგანდო მუშაობის იდეური შინაარსის კონტროლი; პროპაგანდისტთა კადრების შერჩევა და განაწილება; პარტიული კადრების პოლიტიკური გადამზადება და მომზადება; მასობრივი პოლიტიკური აგიტაციის ორგანიზაცია).

პროპაგანდისა და აგიტაციის განყოფილებათა მუშაობას საფუძვლად დაედოს საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის ამ გადაწყვეტილების პრაქტიკული გატარება ცხოვრებაში.

20. მარქსიზმ-ლენინიზმის პროპაგანდის ხარისხის ასამაღლებლად საჭიროდ ჩაითვალოს, რათა პროპაგანდის საქმეში პარტორგანიზაციები ამიერიდან, როგორც წესი, ეყრდნობოდნენ ყოველგვარი სხვა სამუშაოსაგან განთავისუფლებული ამხანაგების კადრებს, რომელთაც შეეძლებათ მთლიანად მოახმარონ თავისი ძალღონე ამ სამუშაოს და განუწყვეტლივ აამაღლონ თავისი თეორიული და სახპროპაგანდო კვალიფიკაცია.

ამასთან დაკავშირებით დაევალოთ საკ. კ. პ. (ბ) საოლქო კომიტეტებსა და სამხარეო კომიტეტებს შეარჩიონ საუკეთესო პროპაგანდისტები მუდმივი საპროპაგანდო მუშაობისათვის.

21. პროპაგანდისა და აგიტაციის განყოფილებათა მუშაკები პარტ

საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის დადგენილების დასასრული

დროდ არის დაკავშირებული მარქსიზმ-ლენინიზმის პროპაგანდასთან, საჭიროდ ჩაითვალოს მარქს-ენგელს-ლენინის ინსტიტუტის გადაცემა საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის პროპაგანდისა და აგიტაციის განყოფილების ვამგებლობაში.

26. საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტი ავალებს ყველა პარტიულ კომიტეტს სერიოზულად მოჰკიდონ ხელი მარქსიზმ-ლენინიზმის პროპაგანდას — ბოლშევიკური პარტიის სასიცოცხლო საქმეს. პარტიის კომიტეტები ვალდებული არიან ხელმძღვანელობა გაუწიონ პროპაგანდის საქმეს არსებითად, ღრმად ჩასწვდნენ მის შინაარსს. საოლქო კომიტეტებმა, სამხარეო კომიტეტებმა და ნაცკომპარტიების ცენტრალურმა კომიტეტებმა თავიანთ ხელში უნდა აიღონ ხელმძღვანელობა მარქსიზმ-ლენინიზმის პროპაგანდის ორგანიზაციის მთელი საქმის გარდაქმნისა ამ დადგენილების შესაბამისად.

მიუთითებს რა ყველა პარტიულ ორგანიზაციას, რომ ცენტრალური კომიტეტის ამ გადაწყვეტილების სულისკვეთებით პარტიული პროპაგანდის მთელი საქმის გარდაქმნა პარტიული ორგანოებისაგან მოითხოვს განსაკუთრებულ ყურადღებასა და მზრუნველობას, ცენტრალური კომიტეტი აფრთხილებს პარტორგანიზაციებს პროპაგანდის გარდაქმნისადმი მექანიკურ ფორმალური მიდგომის საფრთხისაგან, საპროპაგანდო მუშაობის მთელი წინადელი ვამოცდილების ხელაღებით განიქების ყოველივე ცდისაგან.

პარტიული პროპაგანდის საქმის ხელმძღვანელობის გაუმჯობესების მიზნით დაწესდეს, რომ თვითეულ საქალაქო კომიტეტსა, საოლქო კომიტეტსა, სამხარეო კომიტეტსა და ნაცკომპარტიის ცენტრალურ კომიტეტში უნდა იყოს სპეციალური მდივანი, რომელიც მხოლოდდამხოლოდ პროპაგანდისა და აგიტაციის ორგანიზაციისა და შინაარსის საკითხებზე იმუშავებს.

○

საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტი წინადადებას აძლევს რაიკომებს, საქალაქო კომიტეტებს, საოლქო კომიტეტებს, სამხარეო კომიტეტებსა და ნაცკომპარტიების ცენტრალურ კომიტეტებს განუმატონ ეს გადაწყვეტილება პარტიულ აქტივსა და პარტიის ყველა წევრს.

საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტი ხაზს უსვამს, რომ „საკავშირო კომუნისტური პარტიის (ბოლშევიკების) ისტორიის“ გამოსვლამ დასაბამი უნდა მისცეს ჩვენი კადრების — პარტიული, კომკავშირული, საბჭოთა, პროფკავშირული, სამეურნეო, კულტურული მუშაკების, მთელი წაბჭოთა ინტელიგენციის კადრების მობრუნებას თავისი თეორიული ჩამორჩენილობის ლიკვიდაციისაკენ.

„საკ. კ. პ. (ბ) ისტორიის მოკლე კურსი“ დასაბამს აძლევს ახალ მძლავრ იდეურ-პოლიტიკურ აღმავლობას ჩვენი პარტიისა და საბჭოთა ხალხის ცხოვრებაში.

დაეუფლებიან რა მარქსიზმ-ლენინიზმის თეორიას, რომელიც გვაიარაღებს საზოგადოებრივი განვითარების კანონების ცოდნით, ჩვენი კადრები ნამდვილად უძლეველნი გახდებიან და აშ თეორიის დროშის ქვეშ, ლენინ-სტალინის პარტიის ხელმძღვანელობით კიდევ უფრო წარმატებით წაიყვანენ მთელ საბჭოთა ხალხს კომუნიზმის გამარჯვებისაკენ.

1938 წლის 14 ნოემბერი.

საქ. კ. პ. (ბ) ცენტრალურ კომიტეტს — ამხ. კ. ჩარკვიანს

ჩვენ, საქართველოს, უკრაინისა და სომხეთის კოლმეურნეები, შევიკრიბენით რა ქალაქ გორში — დიდი **სტალინის** სამშობლოში, გიძღვნით თქვენ ბოლშევიკურ სალამს. ჩვენი შეხვედრა, რომელიც შესდგა საქართველოს, უკრაინისა და სომხეთის კოლმეურნეთა შორის გაშლილ სოციალისტურ შეჯიბრებასთან დაკავშირებით, ხალხთა ურღვევი სტალინური მეგობრობის გამოხატულებას წარმოადგენს.

უკრაინის სს რესპუბლიკის გენჩესკის რაიონის **სტალინის** სახელობის კოლმეურნეობასა, მახარაძის რაიონის კოლმეურნეობა „შრომასა“ და ბერიას სახელობის კოლმეურნეობასა და სომხეთის სს რესპუბლიკის ჰოჭტემბერიანის კოლმეურნეობა „მესამე ინტერნაციონალს“ შორის გაშლილმა შეჯიბრებამ უკვე დიდი შედეგები მოგვცა უხვი მოსავლისათვის, კოლმეურნეობათა შემდგომი განმტკიცებისათვის, საბოლო - სამეურნეო არტელის სტალინური წესდების განხორციელებისათვის ბრძოლის საქმეში.

პირველი შედეგების შეჯამებისა და სოციალისტური შეჯიბრების ხელშეკრულებათა შესრულების შემოწმების შემდეგ ჩვენ კიდევ უფრო ფართოდ გავშლით შეჯიბრებას, რათა თავიდან ავიცილოთ ნაკლოვანებანი და ახალ წარმატებებს მივაღწიოთ.

ყველა ჩვენი კოლმეურნეების, პარტიული და არაპარტიული ბოლშევიკების სახელით მტკიცედ სიტყვას ვიძლევით, რომ ცხოვრება'ში გავატარებთ პარტიისა და მთავრობის მიერ სოციალისტური სასოფლო მეურნეობის დარგში დასახულ ყველა ღონისძიებას, კიდევ უფრო ვაწვამტკიცებთ ხალხთა დიად მეგობრობას.

გაუმარჯოს საქართველოს კომუნისტური პარტიის (ბოლშევიკების) ცენტრალურ კომიტეტს!

გაუმარჯოს სსრ კავშირის თავისუფალ ხალხთა მამას, მშრომელთა ბედნიერი და სასიხარულო ცხოვრების შემქმნელს, ხალხთა ურღვევი მეგობრობის შემომქმედს დიდ სტალინს!

საბჭოთა უკრაინის მუშები, კოლმეურნეები, ინტელიგენციის წარმომადგენლები:

ფ. კლიმენკო, ლ. პოლამარჩუკი, ი. პრიბიში, მ. კიბა, ა. ფიშჩენკო, გ. გლუსკინი, ფ. სტრიუკი, გ. კოვალიოვა, გ. ზამოგილნი, დ. ზადოიანჩუკი, ვ. ტოპალერი, პ. გრიშჩენკო, პ. ნენადა, ა. ვაგინა, კ. ბულანა, ე. კუჩეროვა, ს. ზელენსკი, ს. კამინსკაია, გ. ილიუშინი, გ. გუსაკი, ი. ლობოდოვსკი, ლ. სერგეევი, ს. ლისტოპადოვი, კ. კუშნერენკო.

საქართველოს სსრ გორის რაიონის კოლმეურნეები:

ს. აბალაკი, ს. გიგაური, ნ. აბალაკი, ნ. რუსიტაშვილი, ლ. გელიტაშვილი, პ. რუსიტაშვილი, ა. თომაშვილი, ი. ჯანეზაშვილი, კ. წერელაშვილი, ი. აბალაკი, კ. მერებაშვილი, დ. ქველიძე, ი. ბაშინჯაყელი, ბ. ჭანესაშვილი, მ. მერებაშვილი.

საბჭოთა სომხეთის კოლმეურნეები:

ი. ავჩიანი, ა. მანუკიანი, ა. კოსტანიანი, რ. დანელიანი, გ. მარტიროსიანი, ს. ლაჩინიანი, ხ. ვასილიანი, მ. სარდარიანი, მ. აზოიანი, ნ. ნერსესიანი, ხ. ნალბანდიანი, ა. ბალდასარიანი. (საქდესი).

უკრაინის მშრომელთა დელეგაცია თბილისს გამოემგზავრა

ნატანები, 15 ნოემბერი (**ტელეგრაფით ჩვენი სპეც. კორ.**). უკრაინელი სტუმრების ყოფნამ მახარაძის რაიონში კოლმეურნეთა უდიდეს საწარმოო ენტუზიაზმი გამოიწვია.

როდესაც მოძმე უკრაინის მშრომელთა დელეგატები პლანტაციებს ათვალიერებდნენ სოფ. შრომის კოლმეურნეობაში, მათთან მივიდა სოფ. შემოქმედის მახარაძის სახელობის კოლმეურნეობის თავმჯდომარე ამხ. წიქარიძე და. კოლმეურნეთა სახელით მიესალმა ჩვენ ძვირფას სტუმრებს, განუცხადა, რომ შემოქმედელი კოლმეურნეები ებმებიან მოძმე რესპუბლიკების კოლმეურნეებს შორის გაჩაღებულ სოციალისტურ შეჯიბრებაში და იწვევენ კოლმეურნეობა „ნოვი აზოვის“ კოლმეურნეებს და ეპატიჟებიან სტუმრებს თავიანთ კოლმეურნეობაში.

კოლმეურნეობა „ნოვი აზოვის“ თავმჯდომარემ ამხ. მარფა კიბამ სიამოვნებით მიიღო გამოწვევა და უკრაინულ გაზეთ „კომუნისტის“ და ქართულ გაზეთ „კომუნისტის“ წარმომადგენლების, უკრაინის სსრ დნეპროპეტროვსკის ოლქის, გენიჩესკის და მახარაძის პარტარაიკომის მდივნების ამხ. პრიბიშის, თვალჭრელიძის და გელაშვილის თანხლებით ესტუმრა შემოქმედის კოლმეურნეობას.

კოლმეურნეთა აქტივის კრებაზე წაკითხულ იქნა შემოქმედის მახარაძის სახელობის კოლმეურნეობის მიმართვა „ნოვი აზოვის“ კოლმეურნეებისადმი. მიმართვაში შემოქმედელი კოლმეურნეები კისრულობენ მთელ რიგ ვალდებულებებს მოსავლიანობის გადიდების საქმეში. შემოქმედელი კოლმეურნეები სთხოვენ უკრაინის გაზეთ „კომუნისტს“ და საქართველოს გაზეთ „კომუნისტს“ — ორი კოლმეურნეობის ურთიერთდახმარების მიზნით მოაწყონ სოციალისტურ შეჯიბრებაში ჩაბმულ კოლმეურნეობათა მიღწევებისა და ისტორიის სისტემატური გაშუქება.

კრებაზე კოლმეურნეობა „ნოვი აზოვის“ თავმჯდომარემ მარფა კიბამ შემოქმედელებს გააცნო თავისი კოლმეურნეობის მიღწევები.

ამის შემდეგ სტუმრები „მიიპატიჟეს ვახშამზე.

დღეს საღამოს უკრაინის მშრომელთა დელეგაცია თბილისს გაემგზავრა.

გ. გიორგაძე
შ. ფურცხვანიძე

დიდი რუსი მსახიობი

(მ. ს. შჩეპკინის დაბადების 150 წლისთავისათვის)

150 წლის წინათ, 1788 წლის 17 ნოემბერს, კურსკის გუბერნიის ობოიანის მაზრის სოფელ კრასნოეში დაიბადა მიხეილ სიმონის-ძე შჩეპკინი.

რუსული თეატრალური ხელოვნების ისტორიაში მას თავისი მნიშვნელობითაც და ხასიათითაც ისეთივე ადგილი უჭირავს, როგორიც უჭირავს პუშკინს რუსული ლიტერატურის ისტორიაში.

თავისი წარმოშობით შჩეპკინი ყმა იყო: მისი მამა კამერდინერი იყო, დედა კი — კამერისტკა გრაფ ვოლ-

კენშტეინებთან. მიდიოდა რა სამუშაოდ ბატონების სახლში, დედას ბატარა მიშაც თან მიჰყავდა.

5 წლის რომ შესრულდა, ბიჭი მიაბარეს სასწავლებლად არყისსახდელი ქარხნის მეკარეს. ასეთები იყვნენ შჩეპკინის შემდეგი მასწავლებლებიც. სწავლება მდგომარეობდა ამა თუ იმ წიგნის ზეპირად დასწავლაში, ხოლო ვინაიდან ბიჭს დიდი ნიჭი და მტკიცე მეხსიერება ჰქონდა, იგი მაშინვე იხსომებდა ტექსტს.

პირველი პიესა, რომელიც შჩეპკინმა სცენაზე ნახა, იყო ოპერა „ახალი ოჯახი“, რომელიც დადგეს ყმა მსახიობებმა მისი ბატონების სახშინაო თეატრში. სანახობამ განცვიფრებაში მოიყვანა 7 წლის მიშა, და შეიძლება დარწმუნებით ითქვას, რომ ამ მომენტიდან ჩაესახა მას მძლავრი აქტიორული გატაცება, რომელიც შჩეპკინში არ შესუსტებულა მისი ხანგრძლივი სიცოცხლის უკანასკნელ დღეებამდე.

ორი თუ სამი წლის შემდეგ მას მოუხდა პირველად გამოსვლა სცენაზე. ამ დროს იგი ცხოვრობდა ქალაქ სუჯაში და დადიოდა სახალხო სასწავლებელში. ამ უკანასკნელის მასწავლებელმა შეასწავლა თავის მოსწავლეებს სუმაროკოვის კომედია „მოჩხუბარი ქალი“ და შჩეპკინს მოსამახურის როლი დაავალა. წარმოდგენამ ისე კარგად ჩაიარა, რომ იგი განმეორებულ იქნა გოროდნიის სახლში, რომელიც მეტად ქმაყოფილი დარჩა მიშას თამაშით. „აი ყოჩაღ, შჩეპკინ, — წაახალისა მან რუსული თეატრის მომავალი რეფორმატორი. — კარგი მოსამსახურე იქნები შენი ბატონისათვის!“

თავისი სცენიური კარიერის ნამდვილ დასაწყისად შჩეპკინი სთვლიდა არა სცენის მოყვარულთა ამ შეგირდულ წარმოდგენას, არამედ თავის გამოსვლას პიესაში „ზოია“, რომელიც უკვე ნამდვილმა დასმა დადგა. ა. შჩეპკინმა შესცვალა მსახიობი, რომელიც უეცრად ავად გახდა, და დიდი წარმატებით შეასრულა ფოსტის მოხელის როლი. შჩეპკინს ამ დროს ჩვიდმეტი წელი შეუსრულდა.

კურსკში ყოფნამ და მსახიობებთან ურთიერთობამ დიდი გავლენა იქონია შჩეპკინის თეატრალური მიდრეკილების განვითარებაზე.

შჩეპკინი შემთხვევით გაეცნო იმ დროს ცნობილ მსახიობს თავად პ. ვ. მეშჩერსკის. მისგან შჩეპკინმა შეითვისა სცენიურ თამაშში უბრალოების პირველი თვალსაჩინო გაკვეთილები, რაც მისთვის მეტად მნიშვნელოვანი იყო, ვინაიდან პიესებიც და მსახიობთა თამაშიც იმ დროს ტყვეობაში ჰყავდა ყალბ, მაღალფარდოვან და ხელოვნურ „კლასიციზმს“, რომელიც იმპერატორებსა და მეფეებს სახავდა ნახევარმერთებად და „გმირებად“, ხოლო „უბრალო ხალხს“ — მაიმუნებად.

კურსკში შჩეპკინმა თხუთმეტი წელი დაჰყო და თანდათანობით ხდებოდა პროფესიონალი-მსახიობი. მაგრამ მას შესაძლებლობა არ ჰქონდა მთელი სიცოცხლე შეეწირა თეატრისათვის, ვინაიდან ყმა იყო. მისი „ბატონები“ წამდაუწუმ ეძახოდნენ შჩეპკინს სხვადასხვა სამსახურის შესასრულებლად, ხოლო ხშირად მას „მიაქირავებდნენ“ ხოლმე სხვა პატრონებს და შჩეპკინს უნდა შეესრულებინა ყოველგვარი მოვალეობანი—მოწისმზომელის, მდივნის, მხატვრის.

1816 წელს, როდესაც შჩეპკინმა უკვე დაიმსახურა ნიჭიერი მსახიობის რეპუტაცია, იგი მიიწვიეს ხარკოვის თეატრში. იქიდან იგი მთელ დასთან ერთად გადმოიყვანა პოლტავაში თავადმა რეპნინმა, წარჩინებულმა დიდკაცმა და თეატრალური ხელოვნების დამფასებელმა. მისივე დაბძარებით მოხდა შჩეპკინის გამოსყიდვა ყმობიდან. ეს გამოსყიდვა დიდი ვაივაკლახით მიმდინარეობდა, დიდხანს გაჭიანურდა და სწორმოება და „ნაწილნაწილ“: გამოსყიდულ იქნა შჩეპკინის ოჯახის ჯერ ერთი ნაწილი, შემდეგ მეორე... შჩეპკინი ოცდაცამეტი წლისა შეიქნა, როდესაც, ძლივსძლივობით, მოიშორა ყმის პორკილები!

ერთი წლის შემდეგ მიხეილ სიმონის-ძის ცხოვრებაში ახალი დიდი მოვლენა მოხდა: იგი მოსკოვში მიიწვიეს. 1822 წლის 22 სექტემბერს აქ. შესდგა მისი დებიუტი ზაგოსკინის პიესაში „ბატონი ბოგატონოვი“. ამიერიდან და სიცოცხლის დასასრულამდე (შჩეპკინი გარდაიცვალა 1863 წელს) — ორმოცი წლის განმავლობაში!—შჩეპკინი იყო მოსკოვის თეატრის მსახიობი.

მოსკოვში გადასვლამ მეტისმეტად ქეთილმყოფელი გავლენა იქონია შჩეპკინის მძლავრი ნიჭის განვითარებაზე. მართალია, დედაქალაქის თეატრიც, ისევე როგორც პროვინციული თეატრი, იმავე ცრუ კლასიციზმის ტყვეობაში იმყოფებოდა, მაგრამ მოსკოვში შჩეპკინმა მიიღო კულტურის ნამდვილი სკოლა იმ დროის გამოჩენილი ადამიანების ფართო წრეში ნაცნობობით. მისთვის, რომელიც სპილენძის გროშებით სწავლობდა. ამას განსაკუთრებით დიდი მნიშვნელობა ჰქონდა. გრანოვსკისთან, გერცენთან, აქსაკოვთან მეგობრობაში, პუშკინთან, ბელინსკისთან ხშირი შეხვედრებით, გოგოლთან მჭიდრო შემოქმედებითი კავშირით მიხეილ სიმონის-ძე ავსებდა ხარვეზებს თავის მცირე განათლებაში და აღრმავებდა თავის შეხედულებას ხელოვნებაზე.

გენიალური მსახიობი შჩეპკინი თავისი თამაშით ხიბლავდა რუსეთის საზოგადოების ორ თაობას, იგი გახდა რუსული სცენის რეფორმატორი, თეატრალურ ხელოვნებას ჩაუყარა საძირკველი, რომელზედაც ეს ხელოვნება ურყევად რჩება ჩვენს დღეებამდე, იგი გახდა რუს დრამატიულ მსახიობთა ყველაზე ბრწყინვალე პლეადის მამამთავარი და თავისი სახელი საუკუნეებს უანდერძა.

თავისი პრინციპების ცხოველმყოფელობა და სისწორე შჩეპკინმა დადასტურა თავისი არტისტული ცხოვრების მაგალითით. მისი მუშაობა თავის თავზე, მისი შრომა როგორც მსახიობისა არასოდეს არ შეწყვეტილა. „ხშირად სიტყვებისა ან კამათის ხმაურობაში ამჩნევდნენ, — სწერდა მასზე აქსაკოვი,— რომ შჩეპკინი რაღაცაზე დაფიქრდებოდა, რაღაცას ეძებდა გონებაში ან მეხსიერებაში; მიუხვდებოდნენ ხოლმე ამის მიზეზს და ხშირად აიძულებდნენ მას გამოტეხილიყო, რომ ფიქრობდა თავისი როლის რომელიღაც ძნელ **ადგილზე**, რომელიც რომელიმე დამსწრეს მიერ ნათქვამი მარჯვე სიტყვის შემდეგ ერთბაშად ახალი შუქით განათდებოდა...“

„მან **სიმართლე** შეჰქმნა რუსულ სცენაზე, — სწერდა გერცენი შჩეპკინის დახასიათებაში. — იგი პირველი გახდა **არა თეატრალური** თეატრში, მის მიერ შექმნილ სახეებს არ ახასიათებდა არაერთი ფრაზა, აფექტაცია, შარჟი...“ და როდესაც ვკითხულობთ გენიალური სტანისლავსკის წერილს „ჩემი ცხოვრება ხელოვნებაშია“, ვგანა ჩვენ ნათლად არ ვხედავთ, რომ ჩვენი დროის საუკეთესო თეატრი, მოსკოვის სამხატვრო თეატრი აგებულია სიმართლის, ბრალოების, ბუნებრიობის შჩეპკინურ პრინციპებზე, დიად შრომაზე, მთელი კოლექტივის ანსამბლზე?

ჩვენ, საბჭოთა კავშირში თეატრალური კულტურის არნახული აყვავების თანამედროვეებს, შეუძლებლად გვეჩვენება, რომ შჩეპკინი, ხელოვნების ეს დევგმირი, ღრმა მოხუცებულობაშიც იძულებული იყო მთელი თავისი ძალები დაეჭიმა, რომ ერჩინა თავი. იგი უფრო ხშირად გამოდიოდა, ვიდრე მას ჯანმრთელობა ძალუძდა ნებას, დადიოდა საგასტროლოდ... საგასტროლოდ წასულ 75 წლის მსახიობს მოუსწრო სიკვდილმა. იალტაში ჩასვლისას იგი მაშინვე უნდა გამოსულიყო საღამოზე გრაფ ვორონცოვთან. იგი დაიღალა, ცუდად იგრძნო თავი, და ექიმმა გამოსთქვა შიში, რომ ეს დასასრულის დასაწყისია. ხოლო ვინაიდან გრაფის მეუღლეს ეშინოდა მიცვალებულებისა, ავადმყოფი—მსუქანი, სულთმობრძავი მოხუცი—საჩქაროდ წაიყვანეს სასტუმროში, სადაც იგი მალე გარდაიცვალა.

ა. დ.

მ. ს. შჩეპკინის დაბადების 150 წლისთავისათვის

17 ნოემბერს მოსკოვში დაიწყება დიდი რუსი მსახიობის მ. ს. შჩეპკინის დაბადების 150 წლისთავთან დაკავშირებული საიუბილეო ზეიმი.

ამავე დღიდან თბილისის თეატრალური საზოგადოებრიობა ჩაატარებს იუბილესთან დაკავშირებულ მთელ რიგ ღონისძიებებს.

გრიბოედოვის სახელობის თეატრში შესდგება მ. ს. შჩეპკინისადმი მიძღვნილი წარმოდგენა. დასდგამენ ოსტროვსკის პიესას „ტალანტები და თაყვანისმცემლები“. წარმოდგენას წაემძღვარება შესავალი სიტყვა შჩეპკინის ცხოვრებისა და შემოქმედების შესახებ. თეატრის კოლექტივი თეატრშივე აწყობს იუბილესადმი მიძღვნილ გამოფენას.

სათეატრო სასწავლებელში არსდება მ. ს. შჩეპკინის სახელობის ორი ახალი სტიპენდია მე-3 და მე-4 კურსის ფრიადოსნებისათვის.

სასწავლებლის სტუდენტებისა და აგრეთვე თეატრის კოლექტივის მუშაკთათვის ეწყობა მოხსენებები თეატრში: „რუსული სცენიური რეალიზმის ტრადიციები“ (შჩეპკინი და სტანისლავსკი).

რუსთაველის სახელობის, მარჯანიშვილის სახელობის, სომხური დრამის თეატრთა კოლექტივები, სანკულტურის თეატრი და მოზარდ მაყურებელთა სამივე თეატრი აწყობენ შჩეპკინის დაბადების 150 წლისთავისადმი მიძღვნილ საღამოებს, აგრეთვე საწრეო საუბრებს დიდი რუსი მსახიობის ცხოვრებისა და შემოქმედების უკეთესად გაცნობის მიზნით.

(საქდესი)

პრ. რატიანი

გენიოსი მეოცნებე

(რობერტ ოუენის გარდაცვალების 80 წლისთავის გამო)

როგორც ლენინი აღნობდა, მარქსიზმი — მუშათა კლასის განმანთავისუფლებელი მოძრაობის ეს დიდი თეორია, არის კანონიერი მემკვიდრე ყველაზე უკეთესისა, რაც კი მანამდე შეჰქმნა მთელმა მოწინავე კაცობრიობამ; მარქსიზმი ერთბაშად, არაფრისაგან როდი წარმოშობილა; იგი წარმოიშვა ყველა ჭეშმარიტი რევოლუციური გამოცდილებისა და რევოლუციური აზრების მთელი ერთობლივობისაგან.

„ჩვენ, გერმანელი სოციალისტები, — აღნობდა ენგელსი, ვამაყობთ იმით, რომ ჩვენს წარმოშობას ვუკავშირებთ არა მარტო სენ-სიმონს, ფურიეს და ოუენს, არამედ იოჰანეს კანტს, ფიხტესა და ჰეგელსაც“.

მუშათა კლასის გენიალური ბელადი — ლენინი, მიუთითებდა რა უტოპიურ სოციალიზმზე, როგორც მარქსიზმის ერთერთ წყაროზე, თავის წერილში „მარქსიზმის სამი წყარო და სამი შემადგენელი ნაწილი“, აღნობდა:

„როდესაც დამზობილ იქნა ბატონყმობა და დღის სინათლეზე „თავისუფალი“ კაპიტალისტური საზოგადოება გამოვიდა, მაშინვე გამოაშკარავდა, რომ ეს თავისუფლება მშრომელთა ჩაგვრისა და ექსპლუატაციის ახალ სისტემას მოასწავებდა. დაუყოვნებლივ წარმოიშვნენ სხვადასხვა სოციალისტური მოძღვრებანი, როგორც ამ ჩაგვრის წუწურა და პროტესტი მის წინააღმდეგ. მაგრამ პირველი სოციალისტური სისტემა უტოპიური სოციალიზმი იყო“.

უტოპიური სოციალიზმის ერთერთი უდიდესი და განსაკუთრებით წარმომადგენელი იყო ინგლისელი მეფაბრიკე რობერტ ოუენი, „კაცი, რომელიც დიდსულოვანი და ბავშვივით შეურყვნელი ხასიათით იყო დაჯილდოვებული და ამავე დროს ადამიანების შეუდარებელი ხელმძღვანელი იყო“ (ენგელსი).

რობერტ ოუენი (დაიბადა 1771 წ., გარდაიცვალა 1858 წ.) წვრილბურჟუაზიული ოჯახიდან იყო და მას პატარაობიდანვე მოუხდა თვითონვე ეცხოვრა არსებობის საშუალებანი. მან ჯერ კიდევ სრულიად ახალგაზრდამ გამოიჩინა თავი, როგორც შესანიშნავმა ორგანიზატორმა და საკუთარი ენერგიული შრომით მიაღწია გავლენიან მდგომარეობას საზოგადოებაში.

1800 წელს რობერტ ოუენი გახდა დირექტორი და თანამფლობელი ნიუ-ლენარკის დიდი ბამბის სართავი ფაბრიკისა. აქედან დაიწყო მან თავისი ფილანტროპიული მოღვაწეობა, რის შედეგადაც უდიდესი სახელი მოიხვეჭა და მთელს ევროპაში ყველაზე პოპულარული ადამიანი გახდა.

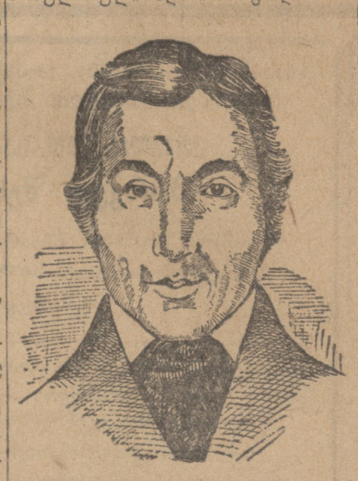

როგორც ენგელსი მოგვითხრობს, ნიუ-ლენარკი, რომლის მოსახლეობა თავდაპირველად მეტწილად შერეული და გარყვნილი ელემენტებისაგან შესდგებოდა, ოუენმა შესანიშნავ სანიმუშო ახალშენად აქცია. ნიუ-ლენარკისათვის სრულიად უცნობი გახდა კაპიტალისტური საზოგადოების ისეთი დამახასიათებელი თვისებანი, როგორიცაა სისხლის სამართლის დანაშაულობანი, ღატობა, გარყვნილება, ღარიბთა თავშესაფარისა და ქველმოქმედებათა საჭიროება და სხვ.

რით მიაღწია ყოველივე ამას ოუენმა? იმით, რომ მან თავის მუშებს შეუქმნა ცხოვრების ადამიანური პირობები და უზრუნველჰყო ბავშვებისათვის ნორმალური აღზრდა. ოუენმა პირველმა მოიგონა და რი წესწყობილება შეისაბამება „შემოიღო აქ საბავშვო ბაღები, სა-„ადამიანის ბუნების“.

აი ამიტომ იყო, რომ რობერტ ოუენი წინააღმდეგი იყო რევოლუციური მოძრაობისა და მთელ თავის იმედებს ამყარებდა კომუნების მაგალითის ძალაზე, იმ კომუნებისა, რომელთა მოწყობასაც მან თავისი სიცოცხლის მნიშვნელოვანი ნაწილი და მთელი თავისი ქონება მოანდომა.

ოუენი — ეს უდიდესი ენერგიის ადამიანი, არაფერს არ ზოგავდა იმისათვის, რომ დაემტკიცებინა თავისი კომუნისტური ახალშენების უპირატესობა და ყოველმხრივ, თვით დეტალებამდე ამუშავებდა მომავალი საზოგადოების გეგმას: „მის საბოლოოდ შედგენილ მომავლის გეგმაში დეტალების ტექნიკური დამუშავება ისეთი საქმის ცოდნითაა გატარებული, ამასთანავე თანდართულია ისეთი სავარაუდო გეგმები, ნახაზები და ნახატები, რომ საზოგადოებრივი რეფორმის ოუენისეულ მეთოდს თუ ერთხელ დავთანხმეთ, მისი დეტალურად მოწყობის შესახებ ბევრს ვეღარაფერს ვიტყვით თვით სპეციალისტის თვალსაზრისითაც“ (ენგელსი).

რობერტ ოუენი, რომელიც მკაცრად დაესხა თავს კაპიტალისტური წყობილების საფუძვლებს — კერძო საკუთრებას და სარწმუნოებას, განდევნილი იქნა ოფიციალური საზოგადოებიდან. ამასთან იგი მთლად გალატაკდა იმ ექსპერიმენტების გამო, რომლებიც მან ამერიკაში მოაწყო.

ამის შემდეგ ოუენმა უშუალოდ მუშათა კლასს მიმართა და სამი ათეული წლის განმავლობაში აქტიურ მონაწილეობას იღებდა ინგლისის მუშათა პროფესიულ და კოოპერატიულ მოძრაობაში. „ყოველი საზოგადოებრივი მოძრაობა,—აბობს ენგელსი — ყოველი რეალური წარმატება. რომელიც ინგლისში განხორციელდა მუშების ინტერესების კარნახით, ოუენის სახელთანაა დაკავშირებული“.

ოუენი ფიქრობდა, რომ საზოგადოებაში არსებულ ბოროტებათა მთავარი მიზეზია არა წარმოების წესში, არამედ გაცვლის სფეროში. ამიტომ მისი აზრით საჭირველებელი იყო გაცვლის სფეროს მოწესრიგება. ამ მიზნით მან მოაწყო მუშათა ბაზრები, სადაც შრომის პროდუქტები ქაღალდის ფულის საშუალებით იცვლებოდა, ხოლო ამ ფულის ერთეულს შრომის საათი შეადგენდა. ამ ბაზრებს, რომლებიც მოწოდებული იყვნენ მოესპოთ შუამავალი მწარმოებელსა და მომხმარებელს შორის და ამით მოეწვსრიგებინათ გაცვლის სფერო, აუცილებელი მარცხი მოელოდათ, რადგან კაპიტალისტური წყობილების დროს, როდესაც წარმოება მოუწესრიგებელი, ანარქიულია, გაცვლის სფეროში რაიმე წესრიგის დამყარება შეუძლებელია.

მუშათა ბაზრების ორგანიზაცია ნაწილი იყო ოუენის იმ ფართო გეგმისა, რომელიც ითვალისწინებდა მთელი საზოგადოების გარდაქმნას კოოპერაციისა და ტრედ-იუნიონიზმზე (პროფკავშირები) დაყრდნობით. ცხადია, ოუენს არ ესმოდა ის დებულება, რომ კოოპერაცია მხოლოდ მას შემდეგაა გზა სოციალიზმისაკენ, რაც პროლეტარიატი თავის ხელში ჩაიგდებს პოლიტიკური ძალაუფლებას.

ყველა თავისი ნაკლოვანებებისა და შეცდომების მიუხედავად უტოპიური სოციალიზმის მოძღვრებამ მნიშვნელოვანი როლი შეასრულა ბუნათა მოძრაობის ისტორიაში. დიდ უტოპისტ-სოციალისტთა თხზულებანი შეიცავენ კრიტიკულ ელემენტს. „მათ იერიში მიაქვთ არსებული საზოგადოების ყველა საფუძველზე. ამიტომ მათ მეტად ძვირფასი მასალა მოგვცეს მუშათა გასათვითცნობიერებლად“ (მარქსი და ენგელსი, „კომუნისტური მანიფესტი“).

ყველა თავის ნაკლის მიუხედავად, „უტოპიური სოციალიზმი მართალი იყო მსოფლიო ისტორიული აზრით, ვინაიდან იგი იყო იმ კლასის სიმპტომი, გამომხატველი, მომავლისწავებელი, რომელიც კაპიტალიზმის მიერ წარმოშობილი, ახლა, XX ხაუკუნის დასაწყისისათვის, გაიზარდა მასობრივ ძალად, რომელსაც შეუძლია ბოლო მოულოს კაპიტალიზმს და რომელიც შეუჩერებლად მიდის ამისაკენ“ (ლენინი).

დიდია რობერტ ოუენის დამსახურება მუშათა კლასის წინაშე; 40 წელზე მეტი ხნის განმავლობაში იბრძოდა ეს პატიოსანი და დიდსულოვანი ადამიანი მუშათა კლასის ინტერესების დასაცავად და დაუღალავად ეწეოდა კომუნისტური იდეების პროპაგანდას.

აი ამიტომ იხსენიებს დღეს პატივისცემით რობერტ ოუენის სახელს გამარჯვებული სოციალიზმის ქვეყნის ბედნიერი ხალხი.

ორგანო ცენტრალური კომიტეტის ბოლშევიკების პარტიის და ბოლშევიკების პარტიის ქალაქ თბილისის კომიტეტის

ალმასი

1938-39 წ. წლის 16 დეკემბერი

ხელმოწერის ფასი: წელიწადში 25 მან., 6 თვეში 12 მან. 50 კაპ., 3 თვეში 6 მან. 25 კაპ., 1 თვეში 2 მან. 10 კაპ.

ხელმოწერა მიიღება ყველა ფოსტის განყოფილებაში, ფოსტალიონებთან და სოფლის საბჭოებში.

16/XI
წერილი № 25
ქ. სტალინი

17/XI
ტელეფონი № 26
ქ. სტალინი

18/XI
ტელეფონი № 27
ქ. სტალინი

ბოლშევიკების პარტიის ქალაქ თბილისის კომიტეტის ორგანო

ალმასი

გამოდის 1938 წლის 15 დეკემბრიდან

ალმასის რედაქციის მისამართი: ქ. სტალინი, ტელეფონი № 27

ბოლშევიკების პარტიის ქალაქ თბილისის კომიტეტის ორგანო ალმასის გამოსვლის პირველი ნომერი

ალმასის მკითხველებს

ბოლშევიკების პარტიის ქალაქ თბილისის კომიტეტის ორგანო „ალმასი“ 1938 წლის 15 დეკემბრიდან ორჯერ გამოვა თვეში.

„ალმასი“ ეცდება ასახოს ქალაქ თბილისის ორგანიზაციების მუშაობა, გააშუქოს ქალაქის ეკონომიური და კულტურული მშენებლობა, ბრძოლა ტროცკისტულ-ბუხარინული ბანდების ნარჩენების წინააღმდეგ, ბრძოლა ბურჟუაზიული ნაციონალიზმის გამოვლინებების წინააღმდეგ.

„ალმასი“ მოუწოდებს ქალაქ თბილისის ორგანიზაციების ყველა წევრს, კანდიდატს, კომკავშირელს, ყველა მუშა-გლეხ კორესპონდენტს, ყველა ინტელიგენტს, რომ აქტიური მონაწილეობა მიიღონ ჩვენი ორგანოს მუშაობაში.

„ალმასის“ ფურცლები ღიაა ყველა ბოლშევიკისათვის, რომელიც ბრძოლაში ამხელს ხალხის მტრებს, ტროცკისტულ-ბუხარინული ბანდების ნარჩენებს, ბრძოლაში ამხელს ბურჟუაზიული ნაციონალიზმის გამოვლინებებს.

„ალმასი“ მოუწოდებს ქალაქ თბილისის ორგანიზაციების ყველა წევრს, კანდიდატს, კომკავშირელს, ყველა მუშა-გლეხ კორესპონდენტს, ყველა ინტელიგენტს, რომ აქტიური მონაწილეობა მიიღონ ჩვენი ორგანოს მუშაობაში.

„ალმასის“ ფურცლები ღიაა ყველა ბოლშევიკისათვის, რომელიც ბრძოლაში ამხელს ხალხის მტრებს, ტროცკისტულ-ბუხარინული ბანდების ნარჩენებს, ბრძოლაში ამხელს ბურჟუაზიული ნაციონალიზმის გამოვლინებებს.

ბრძოლა ტროცკისტულ-ბუხარინული ბანდების ნარჩენების წინააღმდეგ

ალმასი

ბოლშევიკების პარტიის ქალაქ თბილისის კომიტეტის ორგანო

გამოდის 1938 წლის 15 დეკემბრიდან

ალმასის რედაქციის მისამართი: ქ. სტალინი, ტელეფონი № 27

ბოლშევიკების პარტიის ქალაქ თბილისის კომიტეტის ორგანო ალმასის გამოსვლის პირველი ნომერი

ალმასის მკითხველებს

ბოლშევიკების პარტიის ქალაქ თბილისის კომიტეტის ორგანო „ალმასი“ 1938 წლის 15 დეკემბრიდან ორჯერ გამოვა თვეში.

„ალმასი“ ეცდება ასახოს ქალაქ თბილისის ორგანიზაციების მუშაობა, გააშუქოს ქალაქის ეკონომიური და კულტურული მშენებლობა, ბრძოლა ტროცკისტულ-ბუხარინული ბანდების ნარჩენების წინააღმდეგ, ბრძოლა ბურჟუაზიული ნაციონალიზმის გამოვლინებების წინააღმდეგ.

„ალმასი“ მოუწოდებს ქალაქ თბილისის ორგანიზაციების ყველა წევრს, კანდიდატს, კომკავშირელს, ყველა მუშა-გლეხ კორესპონდენტს, ყველა ინტელიგენტს, რომ აქტიური მონაწილეობა მიიღონ ჩვენი ორგანოს მუშაობაში.

„ალმასის“ ფურცლები ღიაა ყველა ბოლშევიკისათვის, რომელიც ბრძოლაში ამხელს ხალხის მტრებს, ტროცკისტულ-ბუხარინული ბანდების ნარჩენებს, ბრძოლაში ამხელს ბურჟუაზიული ნაციონალიზმის გამოვლინებებს.

ბრძოლა ტროცკისტულ-ბუხარინული ბანდების ნარჩენების წინააღმდეგ